

TOT RUST GAAN

Bergen zijn de gedachten van de aarde
rivieren haar zweet
vlaktes komen in haar dromen voor
woestijn is de vergeten droom
we zijn haar kinderen, moe van het spelen
verlangend naar een knuffel van iemand die ons spel serieus neemt
als we rusteloos worden
willen we hard, hard op haar stampen
met een koffer zo klein als een hand
of zo zwaar als een huis om je nek
op een reis die migratie of vakantie zou kunnen zijn
in de taal van een moeder, een vader, een liefde
tot we tot rust komen
op de schouders van de bergen
in de armen van de rivieren
hand in hand met de vlaktes
in de slapeloze ogen van de woestijnen
of bij elkaar.

Sholeh Rezazadeh

Nieuw werk

In: AWATER poëzietijdschrift, (winter 2021)

In 2020 verscheen haar debuut *De hemel is altijd paars*
Uitgeverij Ambo/Anthos